

dem, der have Mangler med Hensyn til Kvalifikationen, at udfyde indtil en Trediedel, saa synes jeg, at det ligger deri, at, naar der er to Ansøgere, har Skoleinspektionen Ret til at udfyde den ene af disse to Ansøgere eller dem begge to, for saa vidt de ere kvalificerede efter foranstaaende Paragraf. Men for saa vidt det ikke er Tilfældet, kan naturligvis ingen Udfyldning finde Sted, hvorimod Kommunalbestyrelsen har Ret til at vælge mellem de to. Dette, forekommer mig, ligger aldeles klart i Ordene i Paragrafen. Den anden supplementariske Bestemmelse skulde gaa ud paa at bestemme, hvad der skulde ske, naar Ministeriet i det omtalte Tilfælde skulde erklære Valget for ugyldigt. Det forekommer mig klart, at naar et Valg er erklæret ugyldigt, maa et nyt Valg foretages, og dertil behøves saaledes ei heller nogen supplementarisk Bestemmelse. Imidlertid ønskede jeg nu kun at vide, om den høitærede Minister vilde anføre Forslaget, som det her staaar, for uantageligt, thi i det Tilfælde er jeg beredt paa strax at tage det tilbage.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Fischer): Ja, dersom det ærede Medlem vil følge mit Raad, saa vil han tage det tilbage. Jeg henstiller det imidlertid naturligvis kun.

Jessen: Ja, jeg følger altid gjerne den høitærede Kultusministers Raad, saa jeg skal gjerne tage Forslaget tilbage.

Formanden: Forslaet er saaledes taget tilbage; maa jeg spørge, om Noget optager det? (Ophold). Da dette ikke er Tilfældet, er det bortfaldet. — Hermed bortfalder tillige Endringsforslag under Nr. 4 paa Grund af den nøie Forbindelse, der er mellem disse Forslag, hvilken yderligere blev betegnet før af den ærede Forslagsstiller.

Ordføreren: Maa jeg blot gjøre et Par Bemærkninger. Jeg har rigtignok forstaaet § 27 a og § 27 b for saa vidt paa en fra den ærede Minister noget forskjellig Maade, som jeg har ment, at der i § 27 a. er Tale om mindre Forseelser og i § 27 b. kun om det Tilfælde, hvor der kan være Tale om at affledige Skolelæreren, og det er derfor, at Uvalgets Flertal har bragt i Forslag, at Suspensionen ogsaa skulde henhøre under § 27 a. Der kunde være Tale om Suspension, ogsaa hvor der ikke forelaa nogen egentlig Forbrydelse eller stor Forseelse, men hvor et saadant Misforhold opstod, at det ikke gif an at lade Skolelæreren fortsætte sit Embede, altsaa en midlertidig Tjernelse fra det; men jeg er enig med den ærede Minister deri, at Skoleinspektionen nu har og faktisk udøver den Myndighed at kunne suspendere Skolelærerne i alle Tilfælde, hvor der er Tale om en kriminel Forseelse, saa jeg betragter det ikke

som nødvendigt, at denne Bestemmelse bliver staaende i § 27 a. Jeg kan meget godt gaa ind paa hans Forslag, at Suspension sættes sammen med Indstilling til Ministeriet om Afstedigelse og altsaa flyttes ned i § 27 b. Det ærede Medlem for 5te Kreds (Oyenbøll) mente, at Ordføreren's Forslag til en anden Affattelse af første Punktum af § 27 a. ikke var heldigt, fordi han betragtede disse Bestemmelser som udtømmende, og at det altsaa nu skulde være afgjort, at man kun kunde henvende sig med Klage over en Skolelærers Forhold til Stedets kommunale Bestyrelse. Det har dog ikke været Meningen, at disse Bestemmelser skulde være udtømmende eller forandre Noget i tidligere bestaaende Love om Skolekommissionernes Myndighed. Bestemmelsen i Anordningen af 1814 er jo ikke hevet, men efter Loven af 1871 kan man ikke faae det ud, at Skolekommissionen nu til Dags øver nogen egentlig disciplinær Myndighed. Den fører Tilsyn og dens Erklæring skal indhentes i alle Spørgsmaal angaaende Skolen, før de afgjøres af Sogneraadet eller Kommunalbestyrelsen, men der er ikke i Loven af 1871 Tale om, at den kan udøve nogen egentlig Myndighed over Skolelæreren. Det er jo ogsaa Noget, hvorover man fra forskjellige Sider har ført Klage, at denne Lov tilintetgjorde i Grunden Skolekommissionens forrige Stilling. Alligevel maa naturligvis Anker over Skolelæreren's Virksomhed ganske naturlig høre hen under Tilsynet, men enten Skolekommissionen har den gamle Myndighed at kunne mulkttere paa 2 Rdl. eller ikke, saa betragter jeg det som temmelig uvæsentligt, da det i vore Dage er en Mulkt, der ikke har nogen følelig Karakter. Jeg tror, at Henvendelser til Skolekommissionen angaaende Undervisningen i Skolen og angaaende de Ting, som Forældre kunne mene at have at anke over eller ønske forandrede, i og for sig ere ganske naturlige, og at man derfor ikke ved Loven skal laa fast, at man kun maa henvende sig til Kommunalbestyrelsen og altsaa skal gjøre en større Sag ud af enhver Ting, man kan have at anke over med Hensyn til Skolelæreren's Forhold eller Skolens Undervisning. Jeg tror derfor, at det er heldigt at tage den Form, som jeg har bragt i Forslag. Dermed skal jeg slutte.

Oyenbøll: Efter disse Udtalelser af den ærede Ordfører forekommer det mig, at vi ere fuldstændig enige. Den ærede Ordfører sagde selv, at efter Loven om Skolekommissioner af 1871 have Skolekommissionerne aldeles ingen selvstændig Myndighed, de have kun Tilsyn, og kunne i paakommende Tilfælde henvende sig til Kommunalbestyrelsen. Men hvad opnaas der saa ved at indrømme en Tilladelse til at klage til Skolekommissionen? Der opnaas slet ikke Andet end en Omvei, nemlig den, at Skolekommissionen saa skal bringe denne Klage videre til Kommunalbesty-